

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 7 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania K. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 23 listopada 2018 r. , (...)

o zasiłek chorobowy oraz zasiłek opiekuńczy

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od powódki K. J. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona K. J. (2) wniosła odwołanie od decyzji ZUS o. w W. z dnia 23 listopada 2018 r. znak (...), którą odmówiono ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okresy od 3 lipca 2018 r. do 17 lipca 2018 r., od 4 września 2018 r. do 9 września 2018 r. oraz prawa do zasiłku opiekuńczego za okresy od 22 sierpnia 2018 r. do 25 sierpnia 2018 r., od 11 września 2018 r. do 15 września 2018 r. i od 21 września 2018 r. do 28 września 2018 r. Ubezpieczona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz o zawieszenie postępowania z uwagi na toczące się przed Sądem Okręgowym (...) postępowanie dotyczące decyzji (...) z 30 października 2018 mającą prejudycjalny charakter dla niniejszego postępowania. W dalszym toku postępowania ubezpieczona wносиła również o zawieszenie postępowania z uwagi na wywiedzenie we wspomnianej sprawie skargi kasacyjnej.

W uzasadnieniu ubezpieczona zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie szeregu przepisów K.p.a. mających istotny wpływ na wynik sprawy tj. błędne ustalenie nie podlegania przez powódkę ubezpieczeniom , w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zaskarżona decyzja jest konsekwencją decyzji nr (...) r. w sprawie niepodlegania przez ubezpieczoną ubezpieczeniom społecznym oraz, że rozstrzygnięcie zawarte w tej decyzji nie ma charakteru prejudycjalnego jako, że kwestie związane z faktycznym prowadzeniem działalności gospodarczej mogą być oceniane w alternatywnym postępowaniu odwoławczym przed Sądem Okręgowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją nr (...) z dnia 30 października 2018 r. ZUS o. w W. stwierdził, że K. J. (2) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu i zdrowotnemu od 15 grudnia 2015 r. do 12 lipca 2016 r. oraz od 12 lipca 2017 do nadal. Podstawą wydania tej decyzji było uznanie przez organ rentowy, że prowadzona przez K. J. (2) działalność gospodarcza miała charakter fikcyjny, a jej faktycznym celem nie było uzyskiwanie dochodów, lecz uzyskanie świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Dowód: decyzja nr (...) z dnia 30 października 2018 r. (k.40-46)

Odwołanie K. J. (2) od decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 18 kwietnia 2019 r. sygn. akt VII U 1222/18, a wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 października 2019 r. sygn. akt III Aua 707/19. Sądy obu instancji podzieliły pogląd organu rentowego, że w okresie objętym przedmiotową decyzją K. J. (2) nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu art 3 ustawy z 6 marca 2018 r.- Prawo przedsiębiorców, ponieważ jej działalność nie była stała, zorganizowana, systematyczna i nakierowana na osiągnięcie zysku.

Dowód: wyroki Sądu Okręgowego (...)i Sądu Apelacyjnego we (...) z dnia 10 października 2019 r. sygn. (...) wraz z uzasadnieniem (k. 60-70)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie zaś z art. 32 ww. ustawy, zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat. Ubezpieczonym w rozumieniu art. 3 w zw. z art. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych jest osoba fizyczna podlegająca chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych (emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu, wypadkowemu) A contrario, świadczenia te nie przysługują osobie, która w dacie ziszczenia się ryzyka ubezpieczeniowego ubezpieczeniom takim nie podlega.

W zakresie nie podlegania przez powódkę ubezpieczeniom, w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu sąd związany był w/w ustaleniami Sądu Okręgowego w Świdnicy i Apelacyjnego we W.. Jak trafnie ujęto to w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wydanym dnia 8.08.2019r. w sprawie IAGa (...), związanie wyrokiem w myśl powołanego przepisu oznacza dla sądu „brak możliwości zignorowania zarówno ustaleń faktycznych stanowiących bezpośrednio podstawę rozstrzygnięcia, jak i podstawy prawnej. Nie jest dopuszczalne odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych, chociażby przedmiot tych spraw się różnił. Mocą wiążącą objęte jest to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia. Moc wiążącą uzyskuje bowiem rozstrzygnięcie o żądaniu w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i w kolejnym postępowaniu sąd ma obowiązek przyjąć, że istotna z punktu widzenia zasadności żądania kwestia kształtowała się tak, jak to zostało ustalone w prawomocnym wyroku. Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 k.p.c. oznacza, że inne sądy są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia, niż zawarta w prejudykacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych. Jest to tzw. pozytywny aspekt prawomocności materialnej. W rezultacie uprawomocnienia się takiego orzeczenia nikt nie może kwestionować nie tylko faktu jego istnienia, lecz także jego treści i to nawet bez względu na to, czy był, czy też nie był stroną postępowania zakończonego tym orzeczeniem”

Odnośnie naruszenia przepisów proceduralnych K.p.a., to wskazać należy, że wady postępowania przed organem rentowym, podobnie jak wady decyzji administracyjnej wydanej przez organ rentowy, nie powodują co do zasady jej uchylenia ani stwierdzenia jej nieważności. Sąd ubezpieczeń społecznych ocenia zasadność roszczeń odwołującego się, a nie formalną legalność postępowania przed organem rentowym (postanowienie SN z 23.11.2011 r., III UK 221/10, LEX nr 1124107). Wyjątek od tej reguły, pozwalający sądowi uchylić decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu zawarty jest w art. 477¹⁴ § 2¹ K.p.c. i dotyczy jedynie decyzji nakładających na ubezpieczonego zobowiązanie, ustalających wymiar tego zobowiązania lub obniżająca świadczenie w razie stwierdzenia wydania decyzji z rażącym naruszeniem przepisów o postępowaniu przed organem rentowym. Jako że

zaskarżona decyzja nie należała do wskazanego wyżej katalogu, w grę wchodziła jedynie jej zmiana w całości lub w części i orzeczenie przez Sąd co do istoty sprawy bądź oddalenie odwołania. (art. 477¹⁴ odpowiednio § 2, §1 K.p.c.).

Wobec powyższego w uznaniu, iż powódka nie spełniła przesłanek do przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego i opiekuńczego za okresy wskazane w zaskarżonej decyzji albowiem nie podlegała niezbędnemu dla uzyskania świadczeń dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu sąd oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 K.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca proces obowiązana jest na wniosek strony przeciwnej zwrócić jej koszty niezbędne do celowego dochodzenia swych praw. Organ rentowy w związku z udziałem w postępowaniu poniósł koszty reprezentacji przez radcę prawnego, zgodnie zaś z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych stawka minimalna w tego typu sprawach wynosi 180 złotych.

Zgodnie z art. 1481 § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu po zapoznaniu się ze stanowiskami obu stron, z którego wynikało, iż zasadniczą kwestią sporną jest podleganie przez powódkę ubezpieczeniom społecznym, co rozstrzygnął Sąd Okręgowy (...), Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne prowadzenie rozprawy, wobec czego wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym.